

Сборник съдебна практика

Дело C-22/18

TopFit eV

и

Daniele Biffi

срещу

Deutscher Leichtathletikverband eV

(Преюдициално запитване, отправено от Amtsgericht Darmstadt)

Решение на Съда (трети състав) от 13 юни 2019 година

„Преюдициално запитване — Гражданство на Съюза — Членове 18, 21 и 165 ДФЕС — Правила на спортна федерация — Участие на спортист аматьор, който е гражданин на една държава членка, в национален шампионат на друга държава членка — Различно третиране поради гражданството — Ограничаване на свободното движение“

1. *Гражданство на Съюза — Разпоредби на Договора — Действие по отношение на лицата — Гражданин на държава членка, който се състезава като спортист аматьор в приемащата държава членка — Включване (членове 18, 21 и 165 ДФЕС)*

(вж. т. 27—35)

2. *Образование, професионално обучение, младеж и спорт — Разпоредби на Договора — Признаване на значението на аматьорския спорт за обществения живот в Съюза — Фактор за интегриране в обществото на приемащата държава членка*

(вж. т. 33)

3. *Гражданство на Съюза — Разпоредби на Договора — Приложно поле — Правила на спортна федерация — Включване (членове 3—6, 18 и 21 ДФЕС)*

(вж. т. 36—40, 52 и 53)

4. *Гражданство на Съюза — Равно третиране — Дискриминация, основана на гражданство — Право на свободно движение и на свободно пребиваване на*

територията на държавите членки — Правила на спортна федерация, които ограничават участието на спортист аматьор, който е гражданин на една държава членка, в национален шампионат на друга държава членка — Ограничаване — Обосноваване — Пропорционалност — Преценка от националния съд (членове 18, 21 и 165 ДФЕС)

(вж. т. 44, 46—50, 52—54, 59, 60, 63, 66—67 и диспозитива)

Резюме

Частичното изключване на граждани на други държави членки от германските аматьорски шампионати по лека атлетика за спортисти ветерани може да противоречи на правото на Съюза

В решение *TopFit и Biffi* (C-22/18), постановено на 13 юни 2019 г., Съдът тълкува членове 18, 21 и 165 ДФЕС във връзка със спор между спортист аматьор, който е италиански гражданин, и германската национална федерация по лека атлетика относно условията за участие на гражданите на други държави членки в германските шампионати за спортисти ветерани.

Според Съда тези разпоредби не допускат правила на национална спортна федерация — съгласно които гражданин на Съюза и на друга държава членка, пребиваващ от много години на територията на държавата членка, където тази федерация е установена и където практикува бягане като аматьор в категорията за спортисти ветерани, не може да участва в националните шампионати за тези дисциплини на същото основание като гражданите на приемащата държава членка или пък може да участва в тях само „извън класирането“ или „без класиране“, без да може да се състезава за финалите и да получава титлата „национален шампион“ — освен ако тези правила не са обосновани от обективни съображения, които са съразмерни на преследваната легитимна цел, като запитващата юрисдикция следва да извърши необходимата проверка в това отношение.

Всъщност Съдът най-напред констатира, че гражданин на Съюза като спортиста аматьор в случая, който е упражнил правото си на свободно движение, има основание да се позове на членове 18 и 21 ДФЕС по отношение на практикуването на аматьорски спорт в обществото на приемащата държава членка. В това отношение Съдът се позовава по-специално на отбелязаната в член 165 ДФЕС роля на спорта като фактор за интегриране в обществото на приемащата държава членка.

По-нататък, Съдът приема, че правилата на националната спортна федерация, с които се урежда правото на участие на граждани на Съюза в спортни състезания, трябва да бъдат в съответствие с разпоредбите на ДФЕС, и по-специално с членове 18 и 21 ДФЕС. В това отношение Съдът припомня, че предвидените от Договора основни свободи и забраната за дискриминация, основана на гражданството, трябва да бъдат спазвани и от правила, които не са приети от публичноправни органи и имат за цел да уредят общо отношения, свързани със заетостта на наетите лица и предоставянето на услуги. Този принцип е приложим и в случаите, когато група или организация разполага с известни правомощия спрямо частноправни субекти и може да им налага условия, които възпрепятстват упражняването на гарантираните от Договора основни свободи.

Накрая, Съдът установява, че в случая е налице разлика в третирането, която може да доведе до ограничаване на свободата на движение на разглеждания спортист аматьор по смисъла на член 21 ДФЕС, тъй като, дори да отговаря на изискванията за определени спортни постижения и да има право да участва в спортни състезания като член на клуб от националната федерация по лека атлетика от повече от една година, може поради гражданството си да получи отказ за участие в национален шампионат по бягане на къси разстояния за аматьори в категорията за спортисти ветерани или да бъде допуснат само до частично участие в него. Съдът освен това посочва, че правила на спортна федерация като разглежданите в главното производство могат да доведат до положение, при което спортисти, които са граждани на държава членка, различна от Федерална република Германия, се ползват с по-малка подкрепа от спортните клубове, чиито членове са, тъй като тези клубове имат по-малък интерес да инвестират в спортист, който не отговаря на условията за участие в национални шампионати, поради което и гражданите на други държави членки биха били по-слабо интегрирани в съответния спортен клуб, а следователно и в обществото на държавата членка, в която пребивават.

Според Съда обаче ограничение на свободата на движение на гражданите на Съюза може да бъде обосновано само ако се основава на обективни съображения и ако е пропорционално на легитимно преследваната от съответната уредба цел, като запитващата юрисдикция следва да извърши необходимата проверка в това отношение. Вярно е наистина, че връчването на титлата „национален шампион“ в определена спортна дисциплина само на граждани на съответната държава членка изглежда оправдано, тъй като това може да се разглежда като същностна характеристика на самата титла „национален шампион“. Важно е обаче ограниченията, които произтичат от преследването на тази цел, да бъдат в съответствие с принципа на пропорционалност, тъй като посочената цел не оправдава всяко ограничение за участието на чужди граждани в националните шампионати. Националната юрисдикция следва да установи евентуални други основания, като вземе предвид целта, която може да бъде изведена от член 21, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 165 ДФЕС, за по-голяма достъпност на състезанията и значението им за интегрирането на пребиваващите лица, и то най-вече на тези от тях, които пребивават дългосрочно. Във всички случаи пълното недопускане на спортист до национален шампионат с мотива, че е чужд гражданин, изглежда несъразмерно, когато съществува механизъм за участие на такъв спортист в такъв шампионат поне в квалификациите и/или извън класирането.